

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2195/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตร., ป.อ. มาตรา 18, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 23

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรี วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นฝ่าฝืนมาตรา 43 (2) มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่นั้น เป็นมาตรการทำนองเดียวกันกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยในการที่จะคุ้มครองประชาชนทั่วไปมิให้ได้รับอันตรายที่อาจเกิดจากการกระทำของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น และเป็นบทบัญญัติที่บังคับให้ศาลต้องมีคำสั่งดังกล่าว เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา 43 (2) นี้ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น จึงไม่ใช่โทษตาม ป.อ. มาตรา 18 กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะลดเวลาสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตาม ป.อ. มาตรา 78 ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 160 ตรี พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 102 (3), 127 ทวิ และขอให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของจำเลย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 160 ตรี วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 102 (3), 127 ทวิ (ที่ถูก วรรคหนึ่ง) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรี วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษกักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 และพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยมีกำหนด 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายโดยขอให้ลดเวลาการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน เพราะเหตุจำเลยให้การรับสารภาพนั้น เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรี วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นฝ่าฝืนมาตรา 43 (2) มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่นั้น เป็นมาตรการทำนองเดียวกันกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยในการที่จะคุ้มครองประชาชนทั่วไปมิให้ได้รับอันตรายที่อาจเกิดจากการกระทำของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น และเป็นบทบัญญัติที่บังคับให้ศาลต้องมีคำสั่งดังกล่าว เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา 43 (2) นี้ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ที่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น จึงไม่ใช่โทษตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 กรณีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะลดเวลาสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ได้ ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · พงษ์ศักดิ์ กิตติสมเกียรติ · จาตุรงค์ สรรนวัตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2195/2564>